

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815200080
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3815200080.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci navrhovateľky: A. F., nar. XX.X.XXXX, bytom O., X. XX, zastúpená splnomocneným zástupcom: F. V., nar. X.X.XXXX, trvale bytom O., X. XXXX/XX, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom 811 04, Bratislava, Kubániho 16, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Zrušuje rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným zriaďovateľom Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Bratislava, Krížna 56, v konaní pred rozhodcom JUDr. Tamarou Piškovou, dňa 16.12.2014, pod spisovou značkou 664/10/14.

II. Navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným na tunajšom súde domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného stálym rozhodcovským súdom Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Bratislava, Krížna 56 pod sp.zn. 664/10/14 dňa 16.12.2014. Uvedeným rozsudkom bola navrhovateľke uložená povinnosť zaplatiť odporcovi sumu 2.481,52 EUR s príslušenstvom a nahradiť mu trovy rozhodcovského konania.

Navrhovateľka v návrhu uviedla, že nebola riadne upovedomená o ustanovení rozhodcu a o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a že jej nebolo umožnené sa rozhodcovského konania zúčastniť. O existencii rozhodcovskej zmluvy sa dozvedela až z rozhodcovského rozsudku. Pokiaľ takúto zmluvu podpísala, tak jej musela byť podsunutá pri podpise dokladov k poskytnutému úveru. V žiadnom prípade nebola oboznámená s tým, čo podpisuje a aké dôsledky to pre ňu môže mať. Dňa 29.7.2014 sa obrátila na Okresný súd v Prievidzi so žalobou proti spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. o neplatnosť zmluvy podľa zákona na ochranu spotrebiteľa. Konanie o žalobe navrhovateľky sa na súde vedie pod sp.zn. 17C/56/2014.

Súčasťou návrhu na začatie konania bola aj žiadosť navrhovateľky, aby súd rozhodol o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodcovského rozsudku. Súd tejto žiadosti vyhovel a uznesením č.k. 14C/2/2015-24 zo dňa 20.3.2015 vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku odložil.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na 3.7.2015.

Dňa 25.6.2015 bolo súdu doručené vyjadrenie odporcu k návrhu. Odporca v ňom navrhol žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že navrhovateľka uzavrela rozhodcovskú zmluvu dobrovoľne a súčasne ani nevyužila právo na odstúpenie od nej. Na jej uzavretie nemusela vôbec pristúpiť, resp. v dohodnutej lehote mohla od nej odstúpiť. Vlastným úkonom teda mohla

ovplyvniť existenciu rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva teda spĺňa charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť preto ani neprijateľnou podmienkou. Veriteľ (odporca) vyplatil dlžníkovi (navrhovateľke) úver v deň uzavretia zmluvy o úvere a v rovnaký deň bola uzavretá aj rozhodcovská zmluva. Dlžník mal teda možnosť rozhodcovskú zmluvu jednostranným právnym úkonom ukončiť po obdržaní peňažných prostriedkov, t.j. bez obavy z toho, že by mu nebol poskytnutý úver. Z toho možno tiež prezumovať, že dlžníkovi by boli poskytnuté peňažné prostriedky aj v prípade, že odmietne uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Rozhodcovská zmluva je platným právnym úkonom. Odstúpením od rozhodcovskej zmluvy by došlo len k zrušeniu samotnej rozhodcovskej zmluvy, bez toho, aby zanikla aj zmluva o revolvingovom úvere. Odporca poukázal na rozhodovaciu činnosť iných súdov ohľadom rovnakej rozhodcovskej zmluvy. Postup v rámci rozhodcovského konania vyplývajúci z rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu neberie navrhovateľke možnosť uplatniť svoje práva v rozhodcovskom konaní. Rozhodca síce môže za splnenia príslušných podmienok vydať rozhodcovský rozsudok, musí ho však spolu so žalobným návrhom doručiť žalovanému, ktorý má možnosť sa k nemu vyjadriť formou žalobnej odpovede. Pokiaľ sa žalovaný vyjadrí, rozhodcovský rozsudok sa zruší a rozhodca pokračuje v rozhodcovskom konaní. Obdobný je postup podľa Občianskeho súdneho poriadku pri vydaní platobného rozkazu. Rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľke doručený 19.12.2014, pričom bola poučená o práve podať žalobnú odpoveď, ktoré nevyužila. Pokiaľ mala dostatočné právne znalosti o svojom práve podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktoré tiež vyplývalo z poučenia rozhodcovského rozsudku, musela mať potom aj vedomosť o práve podať žalobnú odpoveď, ktoré vyplýva z toho istého poučenia. Navrhovateľka teda mala možnosť zúčastniť sa rozhodcovského konania, ktoré však nevyužila.

Účastníci konania sa nariadené pojednávanie nedostavili. Navrhovateľka ospravedlnila svoju neprítomnosť prostredníctvom splnomocneného zástupcu svojou práceneschopnosťou. Odporca sa na nariadené pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť vopred písomne ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Súd preto pojednával v neprítomnosti účastníkov podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, na pojednávaní vypočul splnomocneného zástupcu navrhovateľky a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi.

Splnomocnený zástupca navrhovateľky uviedol, že rozhodcovská zmluva bola navrhovateľke podsunutá tak, že ju nevidela a ani nevedela, čo podpisuje. Podpis zmluvy prebiehal tak, že navrhovateľke predložili kopu papierov aby ich podpísala. Nevysvetlili jej, čo podpisuje, len otáčali spodné strany listov na seba položených papierov s tým, aby ich navrhovateľka všetky podpísala. On bol pri uzavretí zmluvy prítomný, keďže aj on si bral od odporcu úver v ten istý deň. Poukázal aj na rozsudok tunajšieho súdu v skonaní sp.zn. 16C/113/2014, kde on žaloval rovnakého odporcu a domáhal sa neplatnosti úverovej zmluvy. Tunajší súd mu vyhovel, pričom konštatoval, že celé konanie odporcu je nezákonné a predmetnú zmluvu zrušil. Navrhovateľka sa o nejakom rozhodcovskom súde dozvedela až vtedy, keď jej bol doručený rozhodcovský rozsudok, pričom na rozhodcovskom súde nepokladali ani za nutné ju predvolať ani vypočuť. Poukázal tiež na rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 17C/56/2014, kde bol síce návrh navrhovateľky o určenie neplatnosti zmluvy o úvere podanej proti odporcovi zamietnutý, keďže súd konštatoval, že tu nie je daný naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti zmluvy, no zároveň uviedol, že zmluva medzi účastníkmi je neplatná, keďže sa prieči dobrým mravom a obchádza zákon. V tejto veci navrhovateľka podala odvolanie.

Súd ďalej vykonal dokazovanie týmito listinami: rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 664/10/14 zo dňa 16.12.2014, žaloba zo dňa 30.9.2014, návrh na začatie konania v konaní OS Prievidza 17C/56/2014, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 2.9.2013, zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., oznámenie veriteľa o schválení úveru, zápisnica z 8.9.2014 z konania 17C/56/2014, podanie zo dňa 10.11.2012 zo spisu 17C/56/2014, odvolanie navrhovateľky zo spisu 17C/56/2014, rozsudok sp. zn. 17C/56/2014-52 zo dňa 20.4.2015, spis Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 664/10/14.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný tento skutkový stav: Dňa 28.8.2013 podpísala navrhovateľka predtlačný formulár odporcu označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX. Dňa 2.9.2013 podpísal uvedený formulár zástupca odporcu. Z formulára z bodu 6. okrem iného vyplýva, že navrhovateľke bola poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.230,-EUR, ďalej z neho vyplývajú údaje ako splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka (vrátane úrokov): 65,90 EUR, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.767,80 EUR, RPMN za úver: 69,67 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %. V rovnaký deň ako uvedený

formulár podpísala navrhovateľka aj listinu označenú ako Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXXX. Z bodu 5. rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere s porušením, skončením, či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní, pred niektorým z zo stálych rozhodcovských súdov uvedených v doložke. Išlo o súdy: Slovenský arbitrážny súd, zriadeným zriaďovateľom Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Bratislava, Krížna 56 a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria Legal arbiter, s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica. Výber rozhodcovského súdu spočíval na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. V texte rozhodcovskej zmluvy je okrem iného tiež uvedené: „1. Dlužník vyhlasuje a svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy. 2. Veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlužník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol jasne a zrozumiteľne informovaný“, z textu ďalej vyplýva: „Veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka nasledovne:“. Z dokazovania však vyplynulo, že pri uzatváraní zmluvy, resp. pri podpise listín súvisiacich s revolvingovým úverom navrhovateľka nebola pracovníkom odporcu podrobne oboznámená s podmienkami spotrebiteľského úveru a rozhodcovskej zmluvy. Bola jej len predložená kópka listín s tým, aby ich podpísala. Následne odporca poskytol navrhovateľke sumu 1.230,- EUR. Navrhovateľka poskytnutý úver riadne nesplácala. Preto odporca podal na ňu žalobu, ktorá bola Slovenskému arbitrážnemu súdu doručená dňa 24.10.2014. Slovenský arbitrážny súd, zriadený zriaďovateľom Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Bratislava, Krížna 56 rozhodcovským rozsudkom zo dňa 16.12.2014, vydaným pod spisovou značkou 664/10/14 v konaní pred rozhodcom JUDr. Tamarou Piškovou, zaviazal navrhovateľku, aby odporcovi zaplatila istinu 2.481,52 EUR s príslušenstvom a nahradila trovy konania. Rozsudok bol navrhovateľke doručený dňa 19.12.2014. Navrhovateľka sa k rozsudku vyjadrila žalobnou odpoveďou zo dňa 28.12.2014, ktorá bola rozhodcovskému súdu doručená dňa 2.1.2015. V žalobnej odpovedi uviedla, že uplatnený nárok neuznáva. Namietla predovšetkým to, že jej nebola umožnená účasť v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len ZoRK) rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 40 ods. 1 písm. c) ZoRK účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, ak jeden z účastníkov popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 41 ods. 1 prvá veta ZoRK žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1.1.2015 na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Súd konštatuje, že návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku bol podaný včas, teda v lehote 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku navrhovateľke ako účastníkovi rozhodcovského konania. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 16.12.2014 a navrhovateľke bol doručený dňa 19.12.2014. Návrh na začatie konania bol doručený tunajšiemu súdu dňa 7.1.2015.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je v zmysle citovaných ustanovení spotrebiteľskou zmluvou a zároveň má aj charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Z uvedených dôvodov musí spĺňať formálne a obsahové náležitosti, ktoré vyžadujú ustanovenia § 52 a nasl. OZ a Zákon č. 129/2010 Z.z..

Právomoc rozhodcovského súdu na riešenie sporov vyplývajúcich z určitého zmluvného vzťahu v rozhodcovskom konaní je vždy založená na dohode zmluvných strán, vyjadrenej v rozhodcovskej zmluve. Súd sa preto v prvom rade zaoberal tým, či rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania je platná. Podľa názoru súdu rozhodcovská zmluva je takou zmluvnou podmienkou, ktorá v zmysle ustanovenia § 53 OZ musí byť individuálne dojednaná. Pre spotrebiteľa je totiž riešenie sporu zo spotrebiteľskej zmluvy na rozhodcovskom súde zásadne (bez ďalšieho) nevýhodnejšie ako uplatnenie práv na všeobecnom súde, kde je oslobodený od súdnych poplatkov, miestna príslušnosť súdu je určená bydliskom spotrebiteľa a kde má súd zároveň povinnosť skúmať ex offio prípadnú neprijateľnosť zmluvných podmienok. Uvedené nepochybne platilo najmä pre právny stav platný do 31.12.2014. Preto podľa názoru súdu každá rozhodcovská zmluva uzatváraná v rámci spotrebiteľského vzťahu musí byť so spotrebiteľom individuálne dojednaná.

Znenie skúmanej rozhodcovskej zmluvy budí dojem, že individuálne dojednaná bola. Obsahuje vyhlásenie dlžníka, že s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy súhlasí a tvrdenie, že veriteľ pred uzatvorením rozhodcovskej zmluvy dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia dostatočne poučil. Súd konštatuje, že k takýmto písomným vyhláseniam musí pristúpiť aj skutočná praktická realizácia tohto, čo je v rozhodcovskej zmluve deklarované. Pojem „individuálne dojednanie“ nepochybne znamená taký priebeh kontraktačného procesu, ktorý vyžaduje dôsledné prerokovanie konkrétnej zmluvnej podmienky zmluvnými stranami. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že v skutočnosti sa tak nestalo. Rozhodcovská zmluva nebola navrhovateľke riadne samostatne predložená, nebola oboznámená s jej obsahom, podmienkami a dôsledkami jej podpisu, veriteľ (odporca) teda vlastne nesplnil záväzok, ktorý si v rozhodcovskej zmluve sám dal.

Nemožno konštatovať, že zmluvná podmienka je individuálne dojednaná, pokiaľ dodávateľ navodí situáciu, že spotrebiteľ nemá dostatočný čas a priestor, aby sa so zmluvnými podmienkami riadne a včas oboznámil. Naopak predloží mu všetky listiny potrebné na uzatvorenie zmluvy naraz a hoci ho k podpisu nenúti, či nenavádza, vyvolá v ňom dojem, že všetko je v poriadku, ničím sa netreba podrobne zaoberať, stačí to len podpísať a dostane peniaze. Takýto postup odporcu podľa názoru súdu svedčí

skôr o tom, že sa snažil skryť rozhodcovskú zmluvu medzi ostatný obsah zmluvného vzťahu, tak aby ju navrhovateľka podpísala bez toho aby sa ňou podrobnejšie zaoberala, či vôbec o nej vedela. Odporca ju do zmluvného vzťahu s navrhovateľom takpovediac „vpašoval“.

Z vykonaného dokazovania teda nevyplýva, že návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy bol navrhovateľke predložený takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že sa jej ako spotrebiteľovi poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať takýto návrh, a aby bolo z neho tiež zrejmé, že jej boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Pokiaľ odporca takto nepostupoval, rozhodcovská zmluva, je ako zmluvná podmienka neprijateľná. A ako neprijateľná zmluvná podmienka je v zmysle § 54 ods. 5 OZ zároveň neplatná. Na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy preto nebolo možné založiť právomoc rozhodcovského súdu a rozhodcovský súd teda nemohol na základe žaloby podanej odporcom riadne konať, vec prejednať a rozhodnúť. Súd preto v tejto časti návrhu navrhovateľa vyhovel a napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. c) ZoRK, v znení účinnom do 31.12.2014.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Navrhovateľka mala v konaní plný úspech. Z uvedeného dôvodu by mala právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Nárok na trovy konania si však neuplatnila, preto jej súd ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.